THEOLOGISCH-PHILOSOPHISCHE SAMMELHANDSCHRIFT
Österreich (Admont?), 12. bis 13. Jh. Seite 74r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

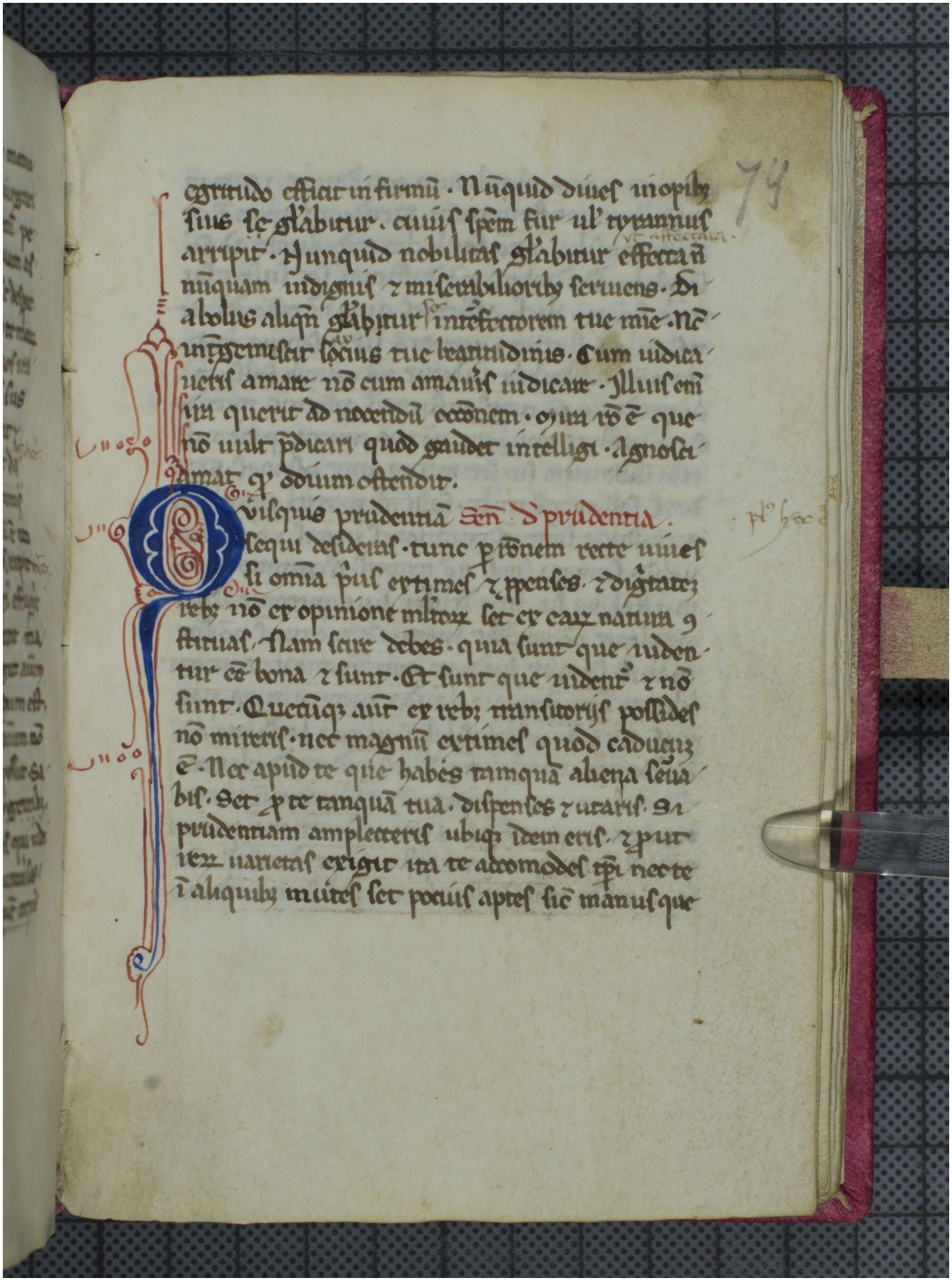

egritudo efficit infirmū. Nūquid diues in opibꝫ
suis se gl'abitur. cuius spēm fur ul' tyrannus
arripit. Nunquid nobilitas gl'abitur effecta n̄
nūquam indignis ⁊ miserabilioribꝫ seruiens. Di
abolus aliq̄n gl'abitur ser interfectorem tue mīe. Nc̄
intergemiscit socius tue beatitudinis. Cum iudica
ueris amare nō cum amaueris iudicare. Illius enī
ira querit ad nocendū occōnem. Mira rō ē que
nō uult p̄dicari quod gaudet intelligi. Agnosci
amat q' odium ostendit.

Quisquis prudentiā Sen. d' prudentia.
sequi desideras. tunc p rōnem recte uiues
si omīa p'ius extimes ⁊ ꝓpenses. ⁊ dig'tatez
rebꝫ nō ex opinione mlt'orꝫ set ex earꝫ natura ꝯ
stituas. Nam scire debes. quia sunt que iuden
tur ēē bona ⁊ sunt. Et sunt que iudent' ⁊ nō
sunt. Quecūqꝫ aūt ex rebꝫ transitoriis possides
nō mireris. nec magnū extimes quod caducuꝫ
ē. Nec apud te que habes tamquā aliena seruā
bis. Set ꝓ te tanquā tua. dispenses ⁊ utaris. Si
prudentiam amplecteris ubiqꝫ idem eris. ⁊ ꝓut
rerꝫ uarietas exigit ita te accomodes tp̄i nec te
ī aliquibꝫ mutes set potius aptes sic manus que